

um viðauka og breyting á lögum nr. 31, 7. maí 1928, um heimild handa rik-isstjórninni til ríkisrekstrar á útvarpi.

(Afgreidd frá Ed. 15. apríl).

1. gr.

Á undan 1. gr. komi fyrirsögn: I. kafli. Um skipulag og rekstur útvarps.

2. gr.

2. gr. laganna falli niður. 3. gr. verði 2. gr.

3. gr.

4. gr. verði 3. gr. og orðist svo:

Atvinnumálaráðherra skipar fimm manna útvarpsráð til tveggja ára. Ráðherra velur formann þess, einn skal tilnefndur af Háskóla Íslands, einn af prestastefnu þjóðkirkjunnar, einn af fræðslumálaneftnd (sbr. lög nr. 19 1928, 1. gr.), en hinn fimmti skal valinn meðal þriggja manna, er félag útvarpsnotenda tilnefnir, enda séu þá í því félagi fjórði hver þeirra manna, sem útvarpsnotendur eru taldir og greitt hafa lögmaelt gjöld eftir lögum þessum; ella velur ráðherra einnig hinn fimpta mann i útvarpsráðið.

Skipun útvarpsráðs skal miða við 1. júlí.

4. gr.

Fyrri liður 5. gr. verði 4. gr. og orðist svo:

Útvarpsráðið hefir yfirstjórn hinnar menningarlegu starfsemi útvarpsins og ræður útvarpsefni, i samráði við útvarpsstjóra.

Þess skal stranglega gætt, að við útvarpið ríki skoðanafrelsi og að gætt verði fyllstu óhlutdrægni gagnvart öllum flokkum og stefnum i almennum málum.

Ráðherra ákveður nánar um störf útvarpsráðs í reglugerð, svo og um þóknun fyrir störfin.

5. gr.

Seinni liður 5. gr. verði 5. gr. og orðist svo: Atvinnumálaráðherra skipar útvarpsstjóra með fullum árslaunum, að fengnum tillögum útvarpsráðs. Skal honum falið að annast allt, er lýtur að umsjón og rekstri útvarpsins (sbr. þó 3. gr.), og hafa á hendi allar fjárreiður þess og reikningshald.

Atvinnumálaráðherra skipar enn fremur aðra starfsmenn við útvarpstöðina, eftir því sem þörf krefur, og ákveður laun þeirra, að fengnum tillögum útvarpsstjóra.

6. gr.

6. gr. orðist svo: Til þess að standa straum af rekstri útvarpsins skal

greiða til þess árlegt afnotagjald af hverju útvarpstæki í landinu. Atvinnumálaráðherra ákveður afnotagjaldið um eitt ár í senn, að fengnum tillögum útvarpsráðs og útvarpsstjóra. Heimilt er atvinnumálaráðherra að fela pósthúsum og póstafgreiðslum landsins að annast innheimtu á ársgjöldum útvarpsnotenda samkvæmt nánari fyrirmælum í reglugerð.

Útvarpsstjóri semur i tæka tið ár hvert fjárhagsáætlun um rekstur útvarpsins, og skal hún send atvinnumálaráðuneytinu til samþykkis.

7. gr.

7. gr. orðist svo: Eftir að lög þessi öðlast gildi og útvarpið er tekið til starfa, má enginn nota viðtæki fyrir útvarp, nema tilkynnt sé útvarpsstjórninni og lögboðið gjald greitt af tækinu. Hvert það útvarpstæki, sem ekki hefir verið tilkynnt útvarpsstjórn, skal upptækt vera, og rennur andvirðið til útvarpsins.

8. gr.

8. gr., sem er ný grein, orðist svo: Útvarpið skal hafa sama rétt og landssíminn um nauðsynlegar lagnir vegna starfsemi sinnar um lönd manna og lóðir og byggingar. Óheimilt er öllum að leggja svo nýjar lagnir, hvers kyns sem eru, að þær geti valdið baga eða óreglu á lögnum útvarpsins, sem fyrir eru, eða tækjum, sem standa i sambandi við þær.

Atvinnumálaráðherra sker úr ágreiningi um þessi atriði.

9. gr.

9. gr. (ný grein) orðist svo: — Nú hafa einstakir menn, sveitarfélög eða bæjarfélög raflagnir, vélar eða taki, hverskonar sem eru, sem geta bagað eða valdið óreglu á notkun útvarpstækja, og er útvarpinu þá heimilt að gera, á kostnað eigenda, nauðsynlegar ráðstafanir um þau taki eða lagnir, til þess að hindra truflanir, sem af þeim geta hlotizt.

Mönnum þeim, sem eru i þjónustu útvarpsins til þess að hindra slikar truflanir, skal heimilt að fara tálmunarlaust um lönd manna og hús, ef nauðsyn er á vegna þessa starfs, enda fari þeir ekki um hibýli fyrir kl. 8 að morgni né eftir kl. 10 að kvöldi.

10. gr.

10. gr. (ný grein) orðist svo: — í kirkjum, leikhúsum og samkomuhúsum, skólum, veitingasöläum og hvarvetna þar, sem almennar skemmtanir eru haldnar eða mannfundir, þar sem umræður fara fram, skal útvarpinu heimilt, án endurgjalds eða nokkurra kvaða, að leggja um húsið nauðsynlegar leiðslur fyrir útvarp og koma þar fyrir útvarpstækjum. En skylt skal útvarpinu að gera með lögnum þessum svo litið rask og missmiði á húsakynnunum sem verða má.

Réttur til að útvarpa því, sem um hönd er haft í húsakynnunum, er óviðkomandi þessum ákvæðum.

11. gr.

11. gr. (ný grein) orðist svo: — Heimilt skal útvarpinu að útvarpa án eñdurgjalds:

- a) messugerðum,
- b) hljómleikum og samsöngum, sem haldnir eru úti fyrir almenning, enda njóti flokkurinn styrks af almannafé,
- d) umræðum á opinberum samkomum, stjórnmálfundum og öðrum almennum mannfundum.

12. gr.

Á undan 12. gr., sem er ný grein, komi: — II. kafli. Um einkasölu á útvarpstækjum. En greinin orðist svo: Ríkisstjórninni er heimilt að ákveða einkasölu á útvarpstækjum. Skal þá engum öðrum en ríkisstjórninni eða þeim, sem hún felur það, heimilt að flytja inn i landið útvarpstæki né verzla með þau.

13. gr.

13. gr. (ný grein) orðist svo:

Útvarpstæki skal samkvæmt lögum þessum telja hvert það tæki, sem hægt er að nota til þess að taka við útvarpi, einnig tækjahluta og varaþluti í útvarpstæki, og rafhlöð, sem notuð eru við útvarpstæki.

14. gr.

14. gr. (ný grein) orðist svo:

Ríkissjóður leggur fram nauðsynlegt rekstrarfé til einkasölunnar.

Allur verzlunarhagnaður af einkasölunni rennur til útvarpsins.

15. gr.

15. gr. (ný grein) orðist svo:

Atvinnumálaráðherra ákveður með reglugerð allt nánara fyrirkomulag einkasölunnar, þar á meðal, hversu fara skuli um þau útvarpstæki, sem óseld kunna að vera hjá tækjasöлum, þegar einkasalan hefst.

16. gr.

Á undan 16. gr. (sem er ný) kemur fyrirsögn: — III. kafli. Ýms ákvaeði. En greinin orðist svo: Brot gegn lögum þessum varða sektum frá 50—500 kr., nema þyngri hegning liggi við. Þó skulu brot gegn 12. gr. varða sektum frá 200—20000 kr.

Hvert það útvarpstæki, sem ólöglega er flutt inn í landið eða ætlað til sölu á óleyfilegan hátt, skal upptækt vera og andvirðið renna til einkasölunnar.

Með brot gegn lögum þessum skal farið sem almenn löggreglumál.

17. gr.

8. gr. verður 17. gr.

18. gr.

Bráðabirgðaákvæði laganna hljóði svo: Um starfstíma núverandi útvarpsráðs fer eftir ákvæðum laga þessara, og skal hann samkvæmt þeim talinn frá 1. júlí næstkomandi.

19. gr.

Þegar lög þessi hafa öðlazt staðfesting konungs, skal færa þau inn í meginmál laga nr. 31, 7. mai 1928, og gefa þau út svo breytt.